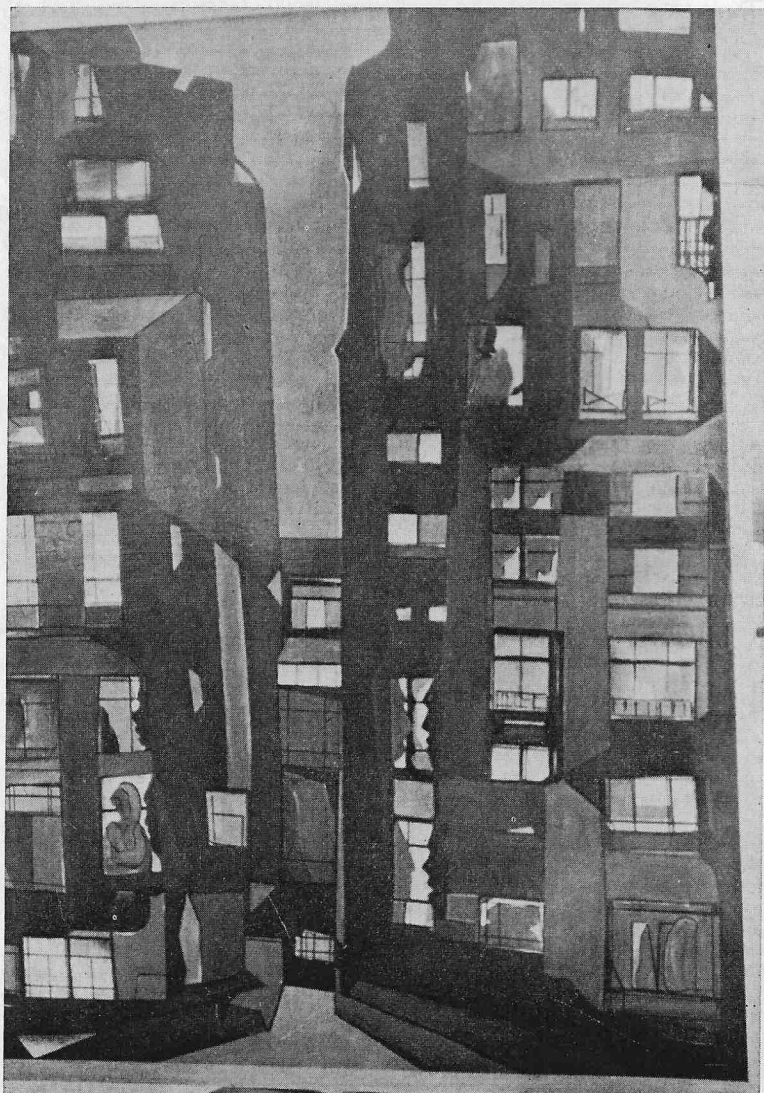

KUNST AAN DE KUST

Het winterweer tijdens het Paasverlof was zeker gunstig voor museum- en kunstgalerijbezoek, en wat dit betreft was er keuze te over. Wat Oostende betreft zij er heel wat galerijen uit hun winterslaap geschud, er werden nieuwe geopend, in het Kursaal twee belangrijke exposities.

We zien ons dan ook verplicht een zeer beknopt overzicht te publiceren van deze vele tentoonstellingen, te meer daar de meeste met het einde van het Paasverlof hun deuren sluiten.

GUSTAAF SOREL, directeur en groot bezieler van de Oostendse Kunstakademie, is 70 jaar geworden, waarvan hij 50 jaar als kunstschilder werkte. In de erehall van het Kursaal zijn een honderdtal van zijn werken in een retrospectieve samengebracht. Een verzameling van een levenswerk, dat jammer genoeg in het halfduistere van de zaal niet volledig tot zijn recht komt. Bij de vernissage werd verlichting beloofd, maar één week later was die er nog niet. Doodjammer, maar gelukkig

is de belangstelling en waardering voor Sorel's werk er niet minder om. Het merendeel van zijn werk zijn de bekende stadstonelen, nu eens in sobere zwart-grijze tinten, dan weer met een sterk aangevoeld koloriet. Wat Sorel ook schildert, zijn figuren zijn ontleend aan het leven zelf, en daarom grijpt elk werk van hem zo diep en sterk aan. Deze retrospectieve is ongetwijfeld een bekroning van Sorel's onbetwistbaar groot talent, maar de nog steeds zeer actieve kunstschilder kennend, weten we best dat het in geen geval een eindpunt betekent!

● In de Inkomhall van het Kursaal, (waar wel overvloedig licht aanwezig is!) wordt een groepstentoonstelling gehouden van Waalse kunstenaars: GUSTAVE CAMUS is er de eregast bij de groep MAKKA, die werken verzamelt van Jacques Ransy, Michel Jamsin, Christian Leroy, Jean-Marie Molle, Calisto Peretti, Charles Szymkowicz en Yvon Vandycke. Er kan wel meer dan één verband getrokken worden met de retrospectieve Sorel: Camus is ook een «motor» van de kunstakademie van Bergen, de Maka-groep zijn leerlingen van hem, en ofschoon elke artiest uitbundig zichzelf is, toch hebben ze ook allen de mens als thema. Maka is een waals woord dat stoomhamer en ook vuistslag betekent, de schilders willen dan ook een vuistslag met een goede bedoeling brengen, voor hen is Maka een levende taal die de mens in beelden fixeert. In menig opzicht een merkwaardige expositie die ons kennis laat maken met gedurfd werk van Waalse jongeren.

● JORG MADLENER is een Duits kunstschilder, die reeds geruime tijd in ons land woont en werkt, en op meerdere artistieke vlakken actief is. Zijn schilderijen, akwarellen en grafiek kan men bewonderen in de galerij Ter Streep, Westhelling, Oostende. Op vaak zeer grote formaten, in wazige kleuren en zonder scherpe omlijning, weet Madlener het dromerige van de dingen op zeer suggestieve wijze in beeld te brengen. Soms zijn het slechts schim-

men, die dan toch weer na enig toezien duidelijk naar voren treden. Het is een wondere wereld, die van Madlener, maar een wereld die de kijker aangrijpt, die diep blijft natrillen.

●
Het Museum voor Religieuze Kunst, St.-Sebastiaanstraat, Oostende kent momenteel zeer grote belangstelling, en dit zal wel tot einde mei duren, want er wordt een uiterst interessante tentoonstelling gehouden van INTERNATIONALE IKONEN. Jan Ghekiere, is er met de hulp van enkele specialisten in geslaagd een representatieve verzameling van authentieke Russische, Griekse en Roemeense Ikonen bijeen te brengen. De structuur van de zuivere kleurvlakken, de waarde der symbolen en de expressionistische vormtaal, alook de naïeve behandeling, maken van de Ikonen stuk voor stuk juweeltjes van een bijzondere religieuze kunstvorm. Dat dit ook be-

langstelling wekt bij de moderne kunst wordt overigens bewezen in een afzonderlijke zaal van het museum waar modernere ikonen naast kunstwerken die met de ikoon verband houden, tentoongesteld worden.

●
In de galerij Tscep-vol-Wonders, tegenover het Casino van Middelkerke, waait een nieuwe wind. «De blauwe rivier» is een nieuwe groep (daarover handelen wij uitvoeriger in een volgend nummer) die tentoonstellingen zal organiseren, zowel van kunstenaars uit het recente verleden, als belovende jongeren. Men startte met een uitzonderlijke tentoonstelling (tot 21 april) van werken van Prosper De Troyer. Een kunstenaar van formaat die pas laat de verdiende erkenning kreeg. Ofschoon de ruimte in de galerij enigzins beperkt is, slaagde men er toch in een zeer diverse verzameling van de grote meester samen te brengen.

Dat men ook een werk dat staats-eigendom is, zoals «De dode Bisschop» in de tentoonstelling kan zien, bewijst wel dat er door «De blauwe rivier» geen moeite gespaard wordt om van de Middelkerkse kunstgalerij een der meest belangrijkste van de kust te maken.

●
In de galerij ORANGERIE aan de IJzerstraat te Oostende is J.P. FELIX te gast, een kunstschilder uit Namen, die ook al een prettige verpozing brengt in het vaak bizarre dat ons als kunst al te vaak wordt voorgeschoteld. Felix toont een vreemde en fascinerende wereld, met moderne figuren die dan toch weer aan Brueghel doen denken. Het zijn sierlijke tekeningen, die onweerstaanbaar expressionistisch zijn, en door het aanbrengen van frisse kleuren en helle tinten, bijzonder levendig naar voor komen. Felix is een autodidact en noemt zichzelf zondagschilder. Waren er maar meer van zijn gehalte en minder die zich artist noemen maar in de meest echte zin slechts zondagschilders zijn!

●
Tot 21 april in galerij ATELIER, Van Iseghemlaan te Oostende, hangen een reeks tekeningen van HERMAN BAERT. Allen hebben hetzelfde thema: de erotische verschijning van de vrouw. Als men zo'n reeks werken die volgens eenzelfde techniek steeds weer hetzelfde thema behandelen, samen ziet, is er wel enige oververzadiging. Het is allemaal zeer geraffineerd op papier gebracht, het is technisch uitermate knap, maar o.i. zou de jonge kunstenaar zijn onbetwistbaar talent beter laten spreken als hij zich van dat éne genre enigzins weet los te maken.

●
Gedurende gans het zomerseizoen exposeert REDGY VAN TROOST zijn werken in het EUROPANORAMA, de top van het Europacentrum te Oostende. De jonge Oostende kunstenaar zorgt voor een verrassing. Want naast enkele van zijn vroegere werken, die nog de symptomen van de zoekende beginner tonen, brengt hij een reeks tekeningen, waarin hij een totaal ander facet van zijn kunnen bewijst. Het zijn vreemde landschappen naast enkele naakten, maar allen uitermate verzorgd en fijngevoelig, een bewijs dat Van Troost hard werkt en zoekt en steeds verder raakt op de moeilijke weg naar het volwaardige kunstbeoefenen.

